

COMMISSIE VOOR AANVULLENDE PENSIOENEN

ADVIES

nr. 41

de dato

30/05/2022

Gelet dat de commissie voor aanvullende pensioenen, samengesteld krachtens art. 53 van de Wet van 28 april 2003 betreffende de aanvullende pensioenen en het belastingstelsel van die pensioenen en van sommige aanvullende voordelen inzake sociale zekerheid (hierna de WAP), B.S. 15 mei 2003, als opdracht heeft advies te verstrekken, nemen

de vertegenwoordigers van de werknemers, de werkgevers, de pensioeninstellingen en de gepensioneerden, aangevuld door de deskundigen, unaniem volgend advies aan:

Rekening houdend met de intentie van de regering om via een administratieve vereenvoudiging een reductie van de kosten te willen bewerkstelligen en gevolg gevend aan de vraag daartoe vanwege de minister van Pensioenen, heeft de commissie de mogelijkheden tot administratieve vereenvoudiging binnen de tweede pensioenpijler onderzocht.

Het huidige advies biedt een overzicht van de verschillende voorstellen van de commissie, gegroepeerd per onderstaande actieterreinen:

- **de verdere uitbouw van geautomatiseerde terbeschikkingstelling van informatie noodzakelijk voor het beheer van aanvullende pensioenen door Sigedis**
- **het aanbieden van gedigitaliseerde informatie over het aanvullend pensioen**

Ten slotte bevat het advies nog een aantal punctuele voorstellen die in een derde onderdeel van het advies worden behandeld.

ADVIES VAN DE COMMISSIE VOOR AANVULLENDE PENSIOENEN

met betrekking tot de administratieve vereenvoudiging binnen de tweede pensioenpijler voor werknemers

Inleiding

Het regeerakkoord van 30 september 2020 bevestigt de ambitie van de regering om de tweede pensioenpijler verder te veralgemenen. Hierbij wordt gewezen op het reduceren van de kosten teneinde het rendement van het aanvullend pensioen te kunnen verbeteren. De regering wil dan ook inzetten op het doorvoeren van een administratieve vereenvoudiging binnen de tweede pijler om via een verdere automatisering en vereenvoudiging van beheersmatige en legistische aspecten te komen tot een reductie van de kosten.

De commissie is van oordeel dat een verdere veralgemening van de tweede pensioenpijler slechts zinvol is indien de aangeslotenen een voldoende aantrekkelijk rendement kunnen genieten. Kosten die verbonden zijn aan een overdaad aan administratieve formaliteiten of een gevolg zijn van overbodig geworden wettelijke verplichtingen riskeren een negatieve impact te hebben op de rendementen. Daarnaast kunnen overdreven administratieve formaliteiten ook leiden tot vertragingen in het beheer wat tot frustratie bij zowel pensioeninstellingen als aangeslotenen kan leiden. Ook bij de invoering van nieuwe regelgeving moeten bovenstaande principes gevolgd worden, wat impliceert dat de administratieve kosten van een nieuwe maatregel in kaart gebracht moeten worden.

Dit advies bevat een aantal voorstellen die naar het oordeel van de commissie bijdragen tot een verdere administratieve vereenvoudiging binnen de tweede pensioenpijler voor werknemers. De hieronder beschreven punten betreffen zowel aspecten die betrekking hebben op het beheer van aanvullende pensioenen als voorstellen tot legistische vereenvoudiging. De commissie wenst te benadrukken dat het doorvoeren van een administratieve vereenvoudiging zelden een zwart-witverhaal is. Er dient telkens goed nagedacht te worden over mogelijk ongewenste gevolgen die gepaard kunnen gaan met een voorgestelde vereenvoudiging in het beheer of in de wet. Waar gepast heeft de commissie dan ook de aandacht gevestigd op noodzakelijke randvoorwaarden waaronder de administratieve vereenvoudiging gerealiseerd kan worden of begeleidende maatregelen die aangewezen zijn om deze negatieve effecten te temperen.

Gelet op het advies van de Nationale Arbeidsraad (NAR) omtrent het lot van de 'kleine pensioenrechten'¹ heeft de commissie dit topic niet als dusdanig behandeld. De in dit advies behandelde thema's zijn evenwel niet in tegenspraak met het advies van de NAR.

Advies van de commissie

1. De geautomatiseerde terbeschikkingstelling van informatie noodzakelijk voor het beheer van aanvullende pensioenen door Sigedis.

Bij het beheer van aanvullende pensioenen moet de verantwoordelijke pensioeninstelling kunnen beschikken over heel wat informatie betreffende de aangeslotenen. Naast een aantal gegevens betreffende de tewerkstelling (loon, tewerkstellingsgraad, einde loopbaangegevens, ...) betreft deze informatie ook de burgerlijke persoonsgegevens, zoals het adres, de burgerlijke staat en de geboortedatum.

Verschillende wetgevende evoluties hebben de limieten verbonden aan de bestaande manieren van gegevensoverdracht (door de inrichters of aangeslotenen) aangetoond. Bepaalde gegevens kunnen immers niet of niet onmiddellijk ter beschikking worden gesteld van de verantwoordelijke pensioeninstelling. Illustratief in dit verband is de wettelijke verplichting om sinds januari 2016 het aanvullend pensioen uit te betalen bij de opname van het wettelijk pensioen. De naleving van deze wettelijke verplichting veronderstelt dat de pensioeninstelling op een efficiënte manier toegang heeft tot de informatie over de gebeurlijke wettelijke pensioneringen onder de aangeslotenen. De wetgever heeft deze gegevensoverdracht toevertrouwd aan Sigedis.

1.1. Opname van bijkomende informatie in de gegevensstroom van Sigedis naar de pensioeninstellingen

In haar hoedanigheid van beheerder van de 'databank aanvullende pensioenen' (DB2P) fungeert Sigedis als cruciale schakel tussen de informatie die de pensioeninstellingen registreren in DB2P en de informatie aanwezig in andere overheidsdatabanken. Dit stelt Sigedis in staat om de pensioeninstellingen via een permanente elektronische gegevensstroom bepaalde gegevens betreffende de aangeslotenen te bezorgen. Naast de ingangsdatum van het wettelijk pensioen informeert Sigedis de pensioeninstellingen langs deze weg bijvoorbeeld ook over wijzigingen in de adresgegevens van de aangeslotene of een gebeurlijk overlijden.

De commissie is van oordeel dat de geautomatiseerde terbeschikkingstelling van deze informatie door Sigedis de pensioeninstellingen in staat stelt om de wettelijke en administratieve verplichtingen correct en versneld uit te oefenen. Bovendien is het niet langer nodig dat de pensioeninstellingen deze

¹ Advies NAR nr. 2.282, 29 maart 2022, 'Aanvullende pensioenen – Opvolging van het afsprakenkader van 25 juni 2021, pp. 8 – 10.

informatie nog opvragen bij de aangeslotene, wat ook voor de burger een administratieve verlichting betekent. De commissie roept de overheid dan ook op om deze ondersteunende rol van Sigedis verder uit te bouwen. Hoewel niet alle elementen tot de bevoegdheid van de commissie behoren, stelt de commissie voor om bijvoorbeeld onderstaande aspecten op te nemen in de periodieke gegevensstroom vanuit Sigedis bestemd voor de pensioeninstellingen:

- alle nodige informatie die toelaat te bepalen of een aangeslotene recht heeft op de toepassing van de fiscaal voordelige taxatie bij de uitbetaling van het aanvullend pensioen ('effectief actief', cf. punt 1.2.);
- het bankrekeningnummer van de aangeslotene waarop het wettelijk pensioen wordt uitbetaald met het oog op het efficiëntere bestrijding van fraude (verificatie van het door de aangeslotene opgegeven rekeningnummer) en om in bepaalde situaties (bijv. geen reactie vanwege de aangeslotene) een uitbetaling toch mogelijk te maken;
- een verruimde toegang tot de gegevens in het Rijksregister waardoor de pensioeninstelling inzicht kan verwerven in de verwantschapsbanden van een overleden aangeslotene met het oog op de vereffening van een eventuele overlijdensprestatie. Dit veronderstelt ook de kennisname van de adresgegevens van de rechthebbende op de overlijdensprestatie.

De commissie trekt verder de aandacht op het belang van een goede en tijdige communicatie van gegevens uit het netwerk van sociale zekerheid aan de pensioeninstellingen om bij te dragen aan de administratieve vereenvoudiging. De uitbreiding van een reeds bestaande informatiestroom zoals de elektronische gegevensstroom vanuit DB2P, met het rekeningnummer waarop het wettelijk pensioen wordt uitbetaald, zoals gekend bij de Federale Pensioendienst, zal naar het oordeel van de commissie, inzonderheid voor slapende aangeslotenen, bijdragen tot een effectieve en snelle uitbetaling van het aanvullend pensioen, ook in een situatie waarbij de aangeslotene digitaal geïnformeerd zou worden door de pensioeninstelling over de uitbetaling van het aanvullend pensioen.

De ondersteunende rol van Sigedis zou, in een later stadium, nog verder kunnen worden uitgebreid, bijvoorbeeld door de mogelijkheid te creëren dat bepaalde fiscale formaliteiten die op dit moment rusten op de pensioeninstellingen aan Sigedis kunnen worden toevertrouwd. De commissie denkt hier aan het opstellen en uitsturen van fiscale fiches (met inbegrip van de 'lijst 201').

1.2. Snelle oplossing voor informatie m.b.t. het toepasselijke fiscale tarief

Om te kunnen genieten van het fiscaal gunsttarief van 10% bij de opname van diens aanvullend pensioenkapitaal, moet men effectief actief zijn gebleven tot aan de wettelijke pensioenleeftijd of de leeftijd waarop wordt voldaan aan de voorwaarden voor een volledige loopbaan volgens de geldende pensioenwetgeving. Deze bepaling stelt de pensioeninstellingen en hun aangeslotenen reeds geruime tijd voor een complexe administratieve uitdaging teneinde te achterhalen welk tarief van bedrijfsvoorheffing dient te worden toegepast.

Sigedis bezorgt de pensioeninstellingen vandaag reeds de nodige informatie of de betrokkene op het ogenblik van de uitbetaling al dan niet beschikt over een volledige loopbaan, en is bovendien bereid om ook de ontbrekende informatie aangaande het al dan niet effectief actief geweest te zijn mee te delen. Echter is men voor wat betreft dit laatste gegeven na al die jaren nog steeds niet in de mogelijkheid om de nodige informatie aan de pensioeninstellingen te bezorgen. Binnen Sigedis werd hierover al heel wat voorbereidend studiewerk gedaan:

- Op basis van dit studiewerk zou er geen probleem mogen zijn voor een administratieve automatische gegevensdoorstroming die voor ongeveer 90 % van de aangeslotenen die hun aanvullend pensioen opnemen zou leiden tot het afleveren van het juiste attest (door toedoen van de gegevensuitwisseling via Sigedis²). Het is belangrijk dat de FOD Financiën de berekeningswijze van Sigedis bekrachtigt en de eventuele openstaande interpretatievragen verduidelijkt opdat er rechtszekerheid voor alle betrokken partijen zal zijn en Sigedis deze informatie aan de pensioeninstellingen kan bezorgen.
- Voor een beperkt aantal zeer specifieke gevallen (o.a. enkele situaties van SWT en loopbaanonderbreking) is het nog onduidelijk of Sigedis over de vereiste administratieve gegevens beschikt om te oordelen of het gunsttarief van toepassing is.

De commissie stelt vast dat de aangeslotenen soms zelf de nodige attesten aan de pensioeninstellingen moeten aanleveren, wat leidt tot vermijdbare administratieve problemen/ kosten voor aangeslotenen en pensioeninstellingen. Bovendien leidt deze situatie ook tot rechtsonzekerheid zowel voor aangeslotenen als pensioeninstellingen.

De commissie herinnert eraan dat het regeerakkoord voorziet dat dient ingezet te worden op de kostenreductie in het kader van de aanvullende pensioenen, onder meer door administratieve en logistieke vereenvoudiging, en roept de bevoegde administraties op om hier op korte termijn snel duidelijkheid in te scheppen.

De Commissie dringt er bijgevolg op aan dat op korte termijn en op basis van alle voorbereidende werkzaamheden de informatie met betrekking tot het effectief actief zijn op een geautomatiseerde manier aan de pensioeninstellingen wordt bezorgd teneinde de administratieve last en rechtsonzekerheid voor pensioeninstellingen en aangeslotenen maximaal te vermijden.

2. Aanbieden van gedigitaliseerde informatie over het aanvullend pensioen

De commissie stelt vast dat digitalisering binnen diverse beleidsdomeinen een sleutelrol wordt toebedeeld. Ook binnen de wereld van de aanvullende pensioenen biedt het doeltreffend inzetten van digitale technologieën de kans om de communicatie over het aanvullend pensioen beter af te stemmen

² Dit blijkt uit een doorgedreven studienota van Sigedis.

op de noden en gewoontes van een publiek dat in toenemende mate van digitale communicatiemiddelen gebruikmaakt. Een positief neveneffect van deze evolutie is bovendien ook dat, indien oordeelkundig ingezet, het gebruik van digitale hulpmiddelen een bijdrage kan leveren in het streven naar een administratieve vereenvoudiging binnen het beheer van aanvullende pensioenen.

De commissie is van oordeel dat bij het beoordelen van de rol die digitalisering kan spelen binnen het terrein van de aanvullende pensioenen een onderscheid moet worden gemaakt tussen:

- De wijze van informatieverstrekking (digitaal en / of op ‘papier’)
- de verantwoordelijkheid voor de informatieverstrekking (de pensioeninstelling of Sigedis via www.mypension.be)

De krijtlijnen van dit advies zijn in lijn met het regeerakkoord en het laatste verslag van de Ombudsdienst voor Pensioenen.

2.1. Digitale en / of papieren informatieverstrekking

De commissie meent dat het opdrijven van de gedigitaliseerde informatieverstrekking of terbeschikkingstelling van informatie over het aanvullend pensioen een belangrijk element vormt in de transitie naar een moderne manier van communiceren met een aangeslotene vertrouwd met het gebruik van digitale communicatiemiddelen. Niettemin wenst de commissie ook aandacht te vragen voor het feit dat bepaalde aangeslotenen geen of een verminderde toegang hebben tot het gebruik van digitale hulpmiddelen. Het is van bijzonder belang te vermijden dat de onmiddellijke en volledige ontplooiing van digitale initiatieven tot gevolg zou hebben dat burgers verstoken zouden blijven van informatie over hun aanvullend pensioen, enkel en alleen omwille van de aanwezigheid van een digitale kloof.

Omdat informatie over het aanvullend pensioen van essentieel belang is, is de commissie van oordeel dat een communicatieverstrekking ‘op papier’ noodzakelijk blijft voor:

- aangeslotenen die omwille van de digitale kloof niet langs digitale weg bereikt kunnen worden;
- aangeslotenen die uitdrukkelijk zouden opteren voor een ‘papieren’ informatieverstrekking;
- de uitvoering van de reeds lang bestaande “vergeten rechtenbrief”, die in feite een wettelijke verplichting is in hoofde van Sigedis³ om, indien blijkt dat zes maanden na de pensionering het aanvullend pensioen niet is uitbetaald, de aangeslotene hierover te informeren bij gewone brief⁴

³ Artikel 306/9 van de Programmawet (I) van 27 december 2006.

⁴ Vanaf 2023 beschikt Sigedis over de uitbetalingen van de aanvullende pensioenen, wat tot gevolg heeft dat het aantal te versturen brieven beperkt is tot diegenen die deze brief effectief dienen te ontvangen ingevolge een niet-uitbetaald pensioen.

De commissie beveelt ook aan om de effectieve consultatie van digitaal aangeboden informatie door de aangeslotene op te volgen in de tijd. Op die manier kan worden ingegrepen wanneer bepaalde aangeslotenen of groepen van aangeslotenen het kanaal via hetwelk de digitaal aangeboden informatie niet meer zouden consulteren (bijv. een mailadres dat niet meer gebruikt wordt) waardoor men moet terugvallen op een informatieverstrekking 'op papier'.

Niettegenstaande het voorgaande meent de commissie dat de overheid volop de kaart moet trekken van de digitale informatieverstrekking om te garanderen dat ook de aanvullende pensioenen de digitale trein niet missen.

2.2. De verantwoordelijkheid voor de informatieverstrekking

De commissie stelt vast dat Sigedis in toenemende mate een rol opneemt in de informatieverstrekking over het aanvullend pensioen aan de burger, en dit hoofdzakelijk via het platform www.mypension.be. De commissie meent dat www.mypension.be op lange termijn kan uitgroeien tot hét referentiepunt voor de informatieverstrekking over het aanvullend pensioen.

Het is hierbij onontbeerlijk dat het platform www.mypension.be voldoende mensen bereikt. Op dit punt, acht de commissie bijkomende inspanningen noodzakelijk, waaronder:

- het vergroten van de naambekendheid van www.mypension.be bij het grote publiek door middel van aangepaste campagnes waarbij burgers maximaal aangezet worden om zich digitaal te connecteren met MyPension (achterlaten mailadres of activeren van e-box,) zodat MyPension een digitale communicatie naar deze burgers kan opzetten;
- het ontwikkelen van verschillende manieren om toegang tot dit platform te verkrijgen, daarbij rekening houdend met snel veranderende digitale gewoonten (apps, smartphone, links vanuit andere applicaties, toepassing via itsme);
- het controleren van de kwaliteit en de leesbaarheid (bijv. op een smartphone) van de informatie die wordt aangeboden (bijvoorbeeld het pensioenreglement);
- Verder werken aan de digitale toegankelijkheid voor aangeslotenen die niet beschikken over de vereiste digitale tools voor aanmelding via EIDAS of een aangepaste oplossing voor niet-EU-onderdanen.

Aangezien gedigitaliseerde informatie vandaag reeds wordt aangeboden via www.mypension.be acht de commissie het logisch dat bij de verdere uitbreiding van digitalisering van pensioeninformatie in de eerste plaats van dit bestaande platform gebruik wordt gemaakt.

De commissie is ook van oordeel dat de informatieverstrekking via www.mypension.be niet betekent dat de rol van de pensioeninstelling en / of de inrichter op het vlak van informatieverstrekking is

uitgespeeld. Een informatieverstrekking kan maar worden toebedeeld aan Sigedis voor zover de terbeschikkingstelling van de informatie via www.mypension.be een duidelijk voordeel heeft.

De commissie meent dat verschillende informatieve documenten die de wetgeving vandaag voorziet in aanmerking komen voor een terbeschikkingstelling op www.mypension.be, voor zover deze wijze van terbeschikkingstelling voldoende tijdig kan gebeuren, de administratieve last verlaagt en een nuttig gebruik van de informatie door de burger kan garanderen. Deze overweging geldt onder meer, maar niet uitsluitend, voor het jaarlijkse pensioenoverzicht en het pensioenreglement.

Specifiek m.b.t. het jaarlijkse pensioenoverzicht (de pensioenfiche) is het de bedoeling dat deze op termijn op digitale wijze door MyPension ter beschikking gesteld wordt met notificatie aan de aangeslotene (uiteraard met mogelijkheid om deze op papier te blijven ontvangen) en aan de betrokken pensioeninstelling. Aangezien de betreffende personen niet altijd “digitaal gekend” zijn door MyPension (i.e. mailadres achtergelaten of e-box geactiveerd) blijft de pensioeninstelling/werkgever voor deze betrokkenen verantwoordelijk voor de terbeschikkingstelling van de pensioenfiche, zoals aangeleverd via MyPension.

De commissie is van oordeel dat pensioeninstellingen en / of inrichters die dat wensen steeds zelf moeten kunnen communiceren naast www.mypension.be.

In de mate dat de informatie over het aanvullend pensioen binnen www.mypension.be wordt aangeboden naast de informatie over het wettelijk pensioen acht de commissie het ten slotte belangrijk dat het aanvullend pensioen voldoende herkenbaar blijft als een pensioen van de tweede pijler, namelijk een pensioen opgebouwd binnen het kader van de tewerkstelling bij een welbepaalde werkgever of sector.

3. Overige punten

De commissie ziet ook nog ruimte voor administratieve vereenvoudiging met betrekking tot onderstaande punten.

3.1. Multi-inrichterpensioenstelsels (MIPS) – het vereiste van identieke toezeggingen

Art. 3, 25° van de WAP definieert het multi-inrichterpensioenstelsel als volgt: *“een identiek pensioenstelsel ingevoerd door meerdere inrichters waarvan de uitvoering toevertrouwd wordt aan dezelfde pensioeninstelling of aan dezelfde pensioeninstellingen”*. Overeenkomstig artikel 33/2 van de WAP kunnen de inrichters van een dergelijk stelsel *“een overeenkomst sluiten waarvan het voorwerp is de gevolgen op te heffen van de beëindiging van de arbeidsovereenkomst van een aangeslotene bij een inrichter van een multi-inrichterspensioenstelsel, anders dan door overlijden of pensionering, die een nieuwe arbeidsovereenkomst sluit met een inrichter die aan hetzelfde multi-inrichterspensioenstelsel deelneemt”*. Het afsluiten van een dergelijke overeenkomst heeft als gevolg

dat een overgang van een aangeslotene tussen de aan de MIPS deelnemende inrichters niet kwalificeert als een uittreding, niettegenstaande er sprake is van een beëindiging van de arbeidsovereenkomst (art. 3, 11° WAP). Voor de pensioeninstelling betekent dit in de eerste plaats dat informatieverstrekking die normalerwijze moet gebeuren bij een uittreding komt te vervallen⁵. Gelet op de continuïteit van de pensioenopbouw binnen de MIPS zal een dergelijke aangeslotene ook niet beschouwd worden als een slapende aangeslotene, maar worden de verplichtingen van de voormalige werkgever overgenomen door de nieuwe werkgever. Het onderbreken van de continuïteit van de pensioenopbouw kan overigens bijzonder nadelig zijn voor de aangeslotene, bijvoorbeeld binnen een toezegging van het type vaste prestaties omdat stijgingen van het salaris niet zullen doorwerken op de pensioenreserves opgebouwd bij de voormalige werkgevers.

De mogelijkheid om in deze situatie een overeenkomst als bedoeld in artikel 33/2 van de WAP te sluiten is enkel mogelijk voor zover het gaat om een 'identiek' pensioenstelsel. Volgens de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 mei 2014 is er sprake van een identiek pensioenstelsel wanneer het pensioenreglement hetzelfde is voor de verschillende inrichters, met uitzondering de bepalingen die specifiek zijn voor elke inrichter (naam, adres/maatschappelijke zetel, enz.).

Deze vereiste verhindert dus dat inrichters van een gelijkaardig maar niet volledig identiek pensioenstelsel een overeenkomst als bedoeld in artikel 33/2 van de WAP kunnen afsluiten. Het gevolg is dat een overgang van aangeslotenen tussen de betrokken werkgevers steeds als een uittreding behandeld moet worden, hetgeen voor de pensioeninstelling tot de bijhorende administratieve verplichtingen leidt.

De besprekingen binnen de commissie hebben niet geleid tot een unaniem gedragen advies. De commissie wijst hierbij op de complexiteit van de wettelijke regels en de mogelijke impact die een wetswijziging kan hebben op het vraagstuk van de individuele eindverantwoordelijkheid van de verschillende inrichters die aan een multi-inrichterspensioenstelsel verbonden zijn. Niettemin acht de commissie het aangewezen dat dit probleem verder besproken zou worden met het oog op het uitwerken van een voor de sociale partners aanvaardbare oplossing. De commissie zet de besprekingen hierover dan ook verder.

3.2. Aanpassing bepaalde wettelijke termijnen aan de realiteit van de informatiedoorstroming binnen het netwerk van sociale zekerheid

Bepaalde pensioeninstellingen maken bij het beheer van aanvullende pensioenen gebruik van informatie uit het netwerk van de sociale zekerheid, zoals uitgebouwd door de Kruispuntbank voor sociale zekerheid⁶. Dit geldt inzonderheid, maar niet uitsluitend, voor sectorale pensioentoezeggingen waarbij de pensioeninstellingen in belangrijke mate zijn aangewezen op de informatiedoorstroming voorzien door de Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid. Dit betekent dat de pensioeninstelling die

⁵ Onverminderd de informatieverstrekking voorzien bij artikel 33/2, §3 van de WAP.

⁶ [Wat doet de KSZ en hoe doet ze het ? | KSZ - Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid \(fgov.be\)](http://www.fgov.be/ksz)

instaat voor het beheer van een sectorale pensioentoezegging afhankelijk is van het ritme waarop de benodigde informatie via het netwerk van de sociale zekerheid ter beschikking wordt gesteld. De noodzakelijke gegevens betreffende het loon en de tewerkstelling bereiken de pensioeninstellingen op een trimestrieel ritme (wat overeenstemt met de periodiciteit van de RSZ-aangiftes). De pensioeninstellingen hebben deze informatie nodig om de pensioenrechten te berekenen.

De afhankelijkheid van deze trimestrieel aangeleverde informatie heeft tot gevolg dat de pensioeninstellingen niet altijd in staat zijn om bepaalde wettelijke termijnen te respecteren. Ter illustratie verwijst de commissie naar de bevindingen van de FSMA in het kader van een onderzoek naar de uitbetaling van het aanvullend pensioen:

“Het feit dat bij de wettelijke pensionering van een aangeslotene de pensioeninstelling het uit te keren pensioenbedrag niet onmiddellijk kan vaststellen, maar moet wachten tot de per trimester ter beschikking gestelde informatie beschikbaar is, maakt het moeilijk voor sectorale pensioenbeheerders om te voldoen aan de relevante wettelijke verplichtingen:

- bij de wettelijke pensionering de aangeslotene te informeren over het uit te betalen aanvullend pensioen;*
- het aanvullend pensioen uit te betalen binnen de 30 dagen nadat de aangeslotene alle noodzakelijke gegevens heeft bezorgd.”⁷*

De commissie stelt vast dat een aantal van de in de WAP voorgeschreven termijnen in de praktijk problemen stellen binnen sectorale toezeggingen.

Voor wat betreft de termijn om het aanvullend pensioen uit te betalen binnen de dertig dagen nadat de aangeslotene alle noodzakelijke informatie voor de uitbetaling heeft bezorgd, zoals voorzien bij artikel 27, §1, 1^e lid van de WAP, acht de commissie het aangewezen de duurtijd van de huidige termijn te behouden, maar om deze termijn pas te laten aanvangen vanaf het moment dat de pensioeninstelling beschikt over alle noodzakelijke gegevens, met inbegrip van de data aangeleverd door het netwerk van sociale zekerheid, en eventueel ook, in een later stadium (cf. punt 1), de informatie betreffende de al of niet toepassing van de voordelige taxatie.

De commissie is evenwel van oordeel dat de hier voorgestelde oplossing geen afbreuk mag doen aan bestaande oplossingen die de sociale partners hebben uitgewerkt binnen de sectorale pensioentoezegging om de uitbetaling van het aanvullend pensioen binnen de wettelijke termijn te laten plaatsvinden, bijvoorbeeld door te voorzien in de uitbetaling van een voorschotbetaling en saldoafrekening enerzijds of anderzijds door het aanvullend pensioen vast te stellen op basis van fictieve loon- en loopbaangegevens. Deze praktijken bestaan de dag van vandaag reeds in bepaalde sectorale plannen en moeten als dusdanig mogelijk blijven. Er dient dan ook op toegezien te worden bij eventuele wetsaanpassingen dat het verderzetten van deze praktijk juridisch mogelijk blijft.

⁷ FSMA, Mededeling: De uitbetaling van het aanvullend pensioen – overzicht onderzoeksbevindingen

3.3. Afschaffing rapportering tav de FSMA i.v.m. individuele pensioentoezeggingen

De wet verplicht de inrichters van één of meerdere individuele pensioentoezeggingen de FSMA jaarlijks te informeren over het aantal individuele pensioentoezeggingen en hierbij te bevestigen dat in de onderneming er voor alle werknemers een aanvullend pensioenstelsel bestaat.⁸ In de praktijk gebeurt dit door het invullen van het 'Formulier WAP 4 – jaarlijkse mededeling betreffende de individuele pensioentoezeggingen'.⁹

Gelet op het feit dat de FSMA in haar hoedanigheid van toezichthouder met betrekking tot de 'sociale wetgeving' betreffende aanvullende pensioenen toegang heeft tot de informatie geregistreerd in DB2P, acht de commissie de specifieke rapporteringsverplichting met betrekking tot de individuele pensioentoezeggingen achterhaald. De FSMA kan de naleving van de wettelijke regels betreffende de toekenning van individuele pensioentoezegging immers verifiëren op basis van de in DB2P opgeslagen informatie. De commissie stelt dan ook voor om de rapporteringsverplichting te schrappen, hetgeen een onmiddellijke administratieve verlichting voor de betrokken inrichter betekent.

⁸ Art. 6, §1, laatste lid WAP

⁹ [Brussel, 15 november 2005 \(fsma.be\)](#)